

да видятъ слънце-то още за много врѣмя, откакъ зайде намъ и колко-то сж по-камъ западъ толкова по-късно ще имъ зайде слънце. Наопаки за мѣста, по-камъ истокъ отъ насъ слънце-то и звѣзды-ты щѣтъ изгрѣвать по-рано. Оттука ся разбира, че кога-то намъ изгрѣва слънце, на по-источны мѣста е вече обѣдъ и пладне, и кога-то стане намъ пладне тѣмъ ще е вече вечерь; а пакъ за мѣста по-западны отъ наше-то мѣсто, ще е все по-рано, така що-то, кога-то намъ мръкне, на нѣкои отъ тѣхъ ще да е още пладне, а пакъ на нѣкои мѣста зора ще ся пука. По това що казахмы ако бы могълъ чловѣкъ да тръчи така брѣзо, както ся врьти земя-та, той непрѣстайно тръчешкомъ камъ западъ все бы гядалъ слънце да грѣе.

Итака защо-то земя-та е валчеста слънце-то ѝ грѣе само на еднѣ половинѣ, а на другѣ-тѣ ѝ половинѣ въ това врѣмя е тъмно; а като ся врьти непрѣстайно около себе като на отъ тя рядомъ си обръща и еднѣ-тѣ и другѣ-тѣ половинѣ камъ слънце-то ѝ така на всяко мѣсто рядомъ става день и нощъ.

Тука можете попыта: какъ ся дръжимъ ние о земѣ-тѣ та не падамы, кога ся заврьти тя надолъ?

И това е едно отъ Божіи-ты чудеса, каквы-то на хыляды гядамы всякой день и часъ; хора-та ѝ всичко, що има по земѣ-тѣ, дръжи гы като врьзаны една сила, коуж-то Господь е загниздилъ и пѣхнѣлъ у срѣдѣ-тѣ на земѣ-тѣ. Тая сила е нарѣчена *привлѣкашелна*, защо-то всичко влѣче камъ себе; тя дръжи като врьзаны за земѣ-тѣ и въздуха и мѣсячинѣ-тѣ и не имъ дава наникѣдъ да шявнѣтъ.

Вые знаете, че колело-то на кола ся врьти на едно дръво, кое-то ся казва *ось*. Заврьтѣте сега еднѣ